

JUSTITISMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. oktober 2012
Kontor: Budget- og planlægningskontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2012-0030-0977
Dok.: 556600

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1094 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. september 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1094 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Findes der grupper af indsatte, for hvem afsoning i nærheden af deres bopæl/daglige opholdssted har ringere eller slet ingen betydning?”

Svar:

Det fremgår af straffuldbyrdeslovens § 23, at fængselsstraf, så vidt det er praktisk muligt, skal fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted. Der skal tages hensyn til den dømtes egne ønsker, navnlig vedrørende arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold. Princippet om afsoning i nærheden af den dømtes bopæl kan dog fraviges i en række tilfælde, f.eks. ved kortvarig fængselsstraf, af hensyn til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner eller for at beskytte den dømte mod overgreb.

Denne bestemmelse er udtryk for et grundlæggende (modificeret) nærhedsprincip.

En indsat vil af hensyn til besøgsmuligheder og udgang ofte ønske at afsones i nærheden af familie og venner.

Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af, hvor dømte skal afsone, tager udgangspunkt i ovennævnte regel, men der er i alle tilfælde tale om en individuel konkret vurdering, hvor indsattes personlige forhold og ønsker, men også kapacitets-, ressource- og sikkerhedsmæssige hensyn vurderes. Der kan i visse tilfælde være modstrid mellem, hvad indsatte anser for vigtigt, og kriminalforsorgsmæssige hensyn og muligheder.

Nærhedsprincippet er baseret på hensynet til, at indsatte så vidt muligt kan bevare kontakten til deres omgangskreds og placeres bedst muligt i forhold til planer for resocialisering.

Da placering af indsatte sker efter konkret individuel vurdering af en lang række forhold, er det vanskeligt at opdele de indsatte i definerede grupper ud fra, hvorvidt afsoning i nærheden af deres bopæl/daglige opholdssted har ringere eller slet ingen betydning.

Dog skal det bemærkes, at udlændinge, som ikke har tilknytning til landet, ikke kan anbringes efter et geografisk nærhedsprincip.